

META, Don Bosco

Technikum és Szakgimnázium

Cím: 1119 Budapest, Mérnök u. 39.

OM azonosító: 201549

Tel: 36-1-203-0304

Erasmus napló

Készítette:

Vitányi Martina

META-Don Bosco Technikum és

Szakgimnázium

Kisgyermekgondozó,-nevelő szak

1/14/KGY/N osztály

2023.

Amikor először értesültem a lehetőségről, hogy az Erasmus programnak köszönhetően, lehetőség nyílik Olaszországba utazni 3 hétre, az első pillanatban nem voltam még teljesen biztos abban, hogy élnék-e szívesen a lehetőséggel. Rövid idő után meggyőztem magamat, illetve családom is, hogy nem bánám meg, ha elmennék. Megijesztett a tény, hogy 3 hétig távol lennék a családomtól, emellett nagyon izgultam, hogy angol nyelven, hogyan fogok boldogulni majd, azonban érdekesnek is találtam, hogy a szakmában, amit tanulok, idegen nyelven is kipróbálhatom magam.

Az indulásra már az utolsó héten elkezdtem készülni, bevásárolni a szükséges dolgokat, bepakoltam a bőröndömbe elbúcsúztam a családomtól és izgatottan vártam, hogy kezdetét vegye foligno utunk.

Első hét

Február 24-én péntek este érkeztünk Róma repterére. A repülés nem volt újdonság számomra, de vártam, hogy a gépünk földet érjen a bennem lévő minimális félelem miatt. Transzfer jött értünk, hogy a szállásunkra vigyen bennünket. Rómából 2,5 óra autótút várt ránk Folignoba, ami annak ellenére, hogy soknak hangzik, hamar eltelt. Szerencsésen megérkeztünk a szállásunkra, ahol már várt ránk Etieene, aki a késő esti órák ellenére is, minden információt elmondott nekünk a szállással, illetve a hétfői gyakorlat kezdésével kapcsolatban. Egy csomagot is átadott, amelyben néhány édesség és gyümölcs volt.

A szállásunk egy nagyon felszerelt apartman volt, három szobával, nappalival, két fürdőszobával, egy nagy konyhával és étkezővel, illetve egy mosókonyhával. A szállás környezete nagyon nyugodt volt, a szükséges boltok, gyógyszertár, illetve az iskola is könnyen megközelíthető volt.

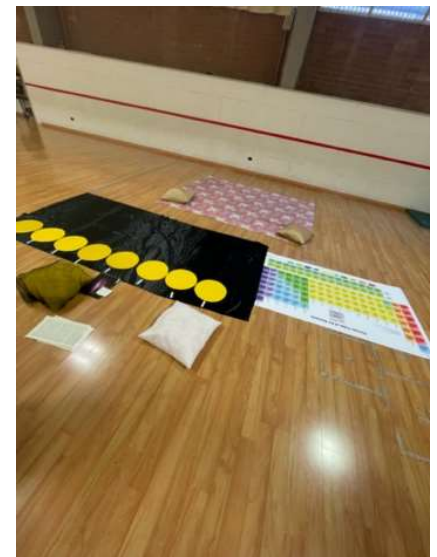
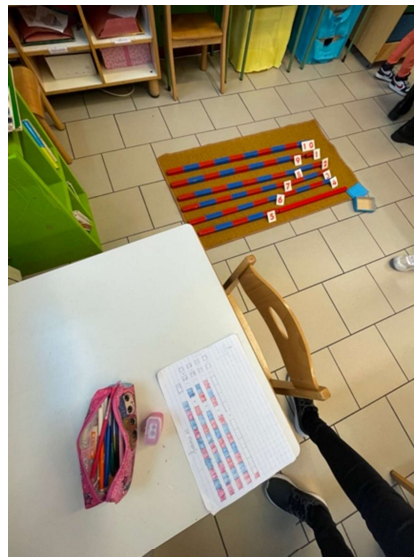

Másnap felfedeztük a szállásunk környékét, valamint bevásároltunk a közeli üzletek egyikében. A városnézés közben gyönyörű épületeket láttunk, és nagyon szép utcákat.

A Vasárnapi napunk első útja, egy közeli templom miséjére vezetett. Ezt követően folytattuk a város többi részének felfedezését.

A hétfői nap, Etieene és Nágel Anna tanárnő kíséretével találkoztunk a gyakorlati helyünkön, (amely egy iskola volt) a tanárokkal és a közvetítővel. Az iskola egy letisztult, modern, két emeletes épület volt. Az első emeleten volt az óvoda, a másodikon az osztálytermek 1.-5. osztályig. Chiara, a közvetítő sokat segített nekünk, annak ellenére, hogy nem ment könnyedén a kommunikáció, ugyanis nem beszélte az angol nyelvet. Egyeztettük mi lesz a feladatunk a 3 hét alatt, átbeszéljük a szükséges tudnivalókat, valamint, ha kérdésünk volt, feltehetjük. Az osztálytermeket végig járva, amelyek szépen berendezett, világos helyiségek voltak, bemutatta nekünk a tanárokat, az iskola diákjait, és megmutatta a tanítást segítő eszközöket. Mindemellett megbeszéljük, hogy felosztjuk magunk közt a lányokkal, ki, és melyik nap, mely osztályban lenne. Majd ebéddel és süteményekkel kedveskedtek nekünk.

Kedden volt az első munkanapunk, amit személy szerint, én, az óvodában kezdtem meg. Megismerkedtem a Montessori óvoda nevelési sajátosságaival. A gyermekek és a nevelők is köpenyt viseltek az óvodában töltött idő alatt. A kislányok rózsaszínt, a kisfiúk kéket.

A gyermekek korosztálya 2,5-6 év között van. A fő cél az, hogy felkészítsék a gyermekek tudását az iskolai évekre. Az írás gyakorlása elkezdődik. Magánhangzókat pirossal, a mássalhangzókat kékkel jelölik, ezzel segítve a betűk írásának gyakorlását.

A csoportszoba közepén álló asztaloknál lehetőség volt, enni, rajzolni, írni, színezi, illetve a fejlesztő játékokkal játszani. Ahogy hazánkban megszokott, nem voltak hagyományos óvodai játékok, még az alapjátékokkal sem találkoztam.

A feladatom az volt, hogy játszak a gyermekekkel, segítsem őket, társalogjak velük és felügyeljem őket. A gyerekekkel való kommunikáció sajnos nem tudott megvalósulni, de nagyon közvetlenek voltak, és próbáltak nyitni felém, amit örömmel viszonztam.

A gyermekek 8:30-9:00 között érkeztek, ezt követően 9:15-9:30 között reggeliztek. A reggeli befejeztekor a gyermekek a terem sarkában kialakított pihenősarokban leültek a padra vagy egy székre. A nap folytatásában játékos elfoglaltságok következtek, a nap végén, a szülők érkezése előtt közösen megebédeltek.

Sajnos a nevelőkkel kommunikálni többnyire csak fordító appokon keresztül tudtunk, de a lehető legjobban belevontak a napi rutinjukba. A következő két napot is az óvoda gyermekek közt töltöttem. Csütörtökön és pénteken az iskolás osztályok mindennapjaiban vettem részt. Egy héten több alkalommal is volt projekt munkájuk, amiket végig kísérhettem. A tanórák nem kötött rendszerben zajlanak, nyugodtan felállhattak és sétálhattak a teremben, beszélgettek, ami hazánkban nem megszokott. A koncentráció elősegítésének érdekében, klasszikus zenét játszanak le a tanárok.

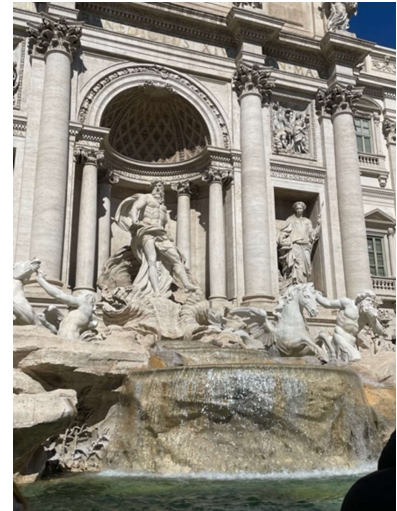
Az iskolában töltött órák után a környező városokba látogattunk el.

A szieszta idő 12:00-16:00-ig tart, ami számunkra nagyon kizökkentő volt, hisz nem voltunk ehhez hozzászokva. A legtöbb bolt, illetve étterem bezárt erre az időre, így nagyon figyelmesen kellett tervezni a napi programokat, ezeket figyelembe véve. Abban az időintervallumban, az utcákon nagyon kevesen voltak, azonban az esti órákban épp ellenkezőleg. A kávézók, éttermek vendégekkel voltak tele.

Nagyon szeretem a kutyákat, éppen ezért nagyon megmelengette a szívemet, hogy rengeteg kutyasétáltatóval találkoztunk, bármely napszakban is mentünk el a szállásról.

A következő hétvégénket is kirándulással töltöttük, kihasználva a szép időt. A szombati napon Róma gyönyörű nevezetességeit látogattuk meg. A reggeli órákban indultunk vonattal, hogy kényelmesen

ismerkedhessünk meg a nap folyamán a város nyüzsgő utcáival. Rómának legfőbb nevezetességeit kihúzhattuk a bakancslistánkról, mint például a Colosseum, Trevi-kút, Spanyol lépcső, Angyalvár. Több alkalommal is fültanúi voltunk magyar beszélgetéseknek, ami örömmel töltött el, viszont felerősítette bennünk az otthonunk hiányát.

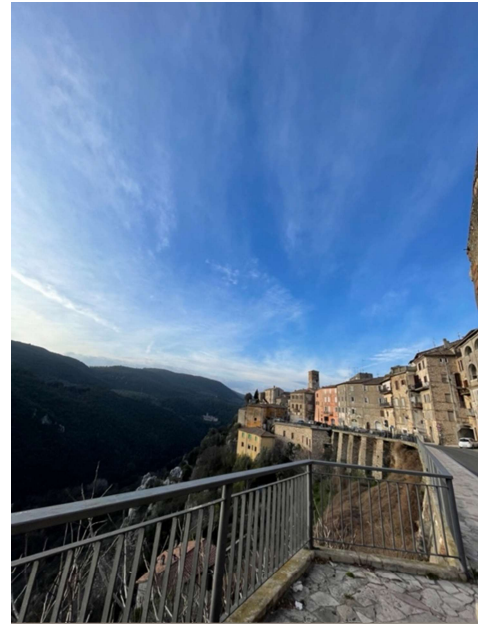

Második hét:

A második héttől már kettesével voltunk beosztva egy-egy osztályba. Az iskolában egyre több tevékenységben vettünk részt. Nehezítette a helyzetünket a kommunikáció, azonban úgy gondolom a lehető legjobban küszöböltük ki a problémát. A tanulók nagyon közvetlenek voltak velünk, nem zavarta őket a tanórájukon való részvételünk. Véleményem szerint a megszokott rendben zajlottak az tanórák jelenlétünkben is.

A következő város, ahova ellátogattunk, Narni volt. Aznap nagyon szeles idő volt, de ez sem tántorított el minket attól, hogy a város központjába menjünk. Narni, egy nagyon magas hegyen található város volt. Lett volna lehetőségünk busszal felutazni, de mi úgy gondoltuk, hogy gyalog több mindent vehetünk

szemügyre. ezért, minimum egy óras meredek hegyen gyalogoltunk fel a városig, ami kihívás volt, de kárpótolt minket a gyönyörű kilátás, ami fogadott minket.

Március 8-án, Nónapon a tanítás rövidített formában zajlott, a tanítás vége előbb történt meg. Ebből adódóan úgy gondolom, ők is ünneplik ezt a napot, csakúgy, mint mi. Azonban lehetséges, hogy náluk ez személyesebb ünnep, ugyanis nem találkoztunk férfiakkal, virággal vagy csokoládéval a kezükben.

Március 9-én két alkalommal is földrengésben volt részünk. Az első kora délutáni órákban történt, akkor nem tudtuk pontosan megállapítani, hogy földrengés volt-e vagy sem. A következő kora este 4,8-as erősségben terjedt ki a földrengés központjából, a környező városok egyikéből Folignoba. Szerencsére nagyobb volt az ijedtség, mint a baj, de szervezőink gondoskodtak arról, hogy esetleges baleset esetén korábban történjen meg a hazatérésünk, amire végül nem került sor.

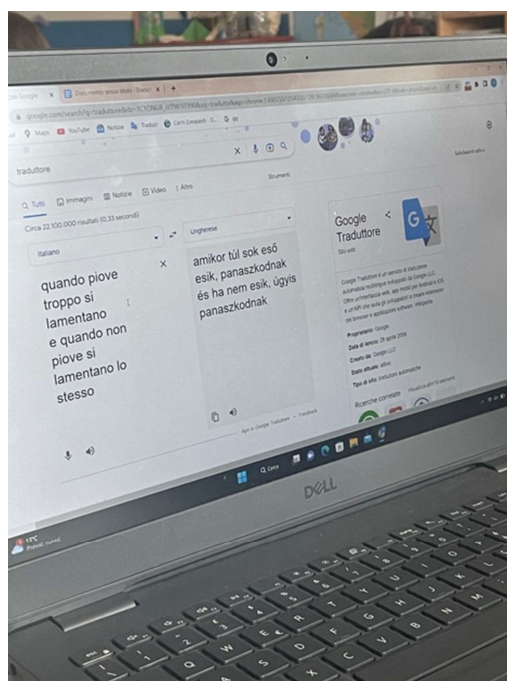
Március 10-én, pénteken a földrengés miatt az iskola aznapra bezárt. Az időjárás esős volt, így otthon maradtunk és filmnézés napot tartottunk.

Március 12-én a Marmore vízeséshez vezetett a következő utunk. Az időjárás nagyon szép tavaszias volt, így nem okozott gondot, hogy a vízesés mellett sétálva minimálisan vizesek lettünk. Gyönyörű volt a látvány, hol-hol felbukkant egy szivárvány, ami még szebbé varázsolta a látványt.

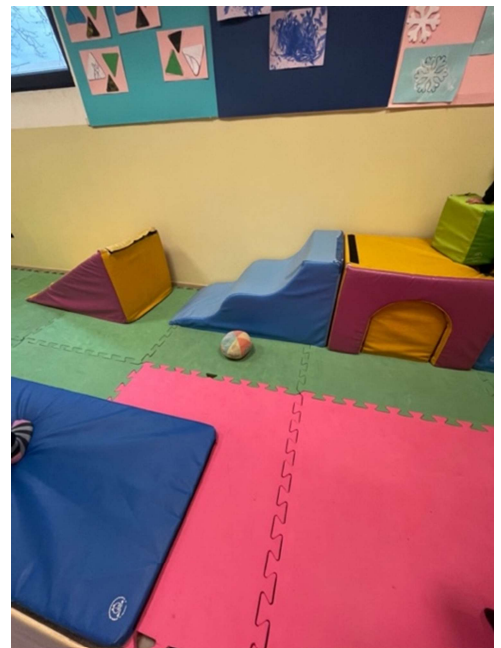
Harmadik hét:

A harmadik héten több projekt munkában is tudtunk segítséget nyújtani a gyermekek, illetve tanárok számára. Az egyik legkiemelkedőbb projektre, a vízvilágnapja alkalmából került sor. A gyermekek fő feladata, a lehetséges tanácsok kigyűjtése volt az aszály elkerülésével kapcsolatban, amit angol nyelvre lefordítva végig kísértünk Amáliával. Ahogy a képen is látható, a tanulókkal is a Google fordító segítségével tudtuk kommunikálni. Ezt a munkát, nagy meglepetésünkre a hét végére egy könyv formájában kézhez kaptunk, amiben a mi fordításunkat is megjelenítették. Az iskola több osztálya kreatívabbnál-kreatívabb munkát adtak ki a kezük alól, melyet a város központjában kiállításra is került.

Nagy élmény volt számomra, hogy egy napra betekintést nyerhettünk Assisi Montessori bölcsődéjében. A bölcsőde egy iskolával volt egy épületben. A bölcsődében meglepő volt számomra, hogy már ott is megjelentek azok az eszközök, amelyek a foligno-i óvodában is meglepetést okoztak. Ezen eszközöket a kisgyermek, oly módon használták, mint az idősebb korosztály. A gyermekek, csakúgy, mint hazánkban, napirenddel rendelkeznek. A különbség csupán a játékeszközökben, a nevelési stílusban, illetve az ebédidőt követő angol órában mutatkozik meg.

A csoportban 1 kisgyermeknevelő 5 gyermekről gondoskodott. A csoportszoba kialakítása minimálisan hasonlított az itthoni bölcsődei csoportszobákra. A szoba egyik végében egy szivacsos nagymozgást elősegítő rész volt elkerítve egy alacsonyabb fallal, ahova csak cipőlevétele után léphettek be a gyermekek és a nevelő is. Volt egy játszósarok, ahol egy kisebb játszókonyha volt kialakítva. A szoba többi részén asztalok voltak székekkel, illetve nyitott szekrények, a gyermekek számára elérhető magasságú polcokkal. A polcokon Montessori eszközök voltak.

A következő napon, a harmadik osztály egyik tanulójának az édesanyja, illetve egy hölgy személyében, segédje, tartott egy bemutatót saját könyvéről, melyet nagyon szórakoztatónak vitte végbe véleményem szerint, a gyermekeket belevonva. Ezt követően segédjével ruhatervezésbe, illetve karkötő készítésbe fogtak a gyermekekkel együtt.

A csütörtöki napon egy rendőr tartott előadást a gyermekeknek a földrengéssel kapcsolatban, amely számomra is tanulságos volt. Egy videó lejátszása alatt gondoskodtak arról, hogy angol felirat is megjelenjen számunkra.

Az utolsó kirándulásunk ezen a napon történt, amikor Assisi városába látogattunk el. Gyönyörű sétálóutcák fogadtak, rengeteg turistacsoporttal találkoztunk, talán hasonló számban, mint Rómában.

Elhatároztuk a lányokkal, hogy a hazaindulás előtt egy

népszerűbb étteremben vacsorázunk, és így is lett. A finom vacsora közben visszaemlékeztünk a 3 hétre, ami utólag visszatekintve nagyon hamar elrepült. Megtárgyaltuk az elmúlt eseményeket és izgatottan vártuk a következő napot, amikor utaztunk haza.

Március 17-én, pénteken a hazautazás napján nagyon szép időnk volt, amit ki is használtunk egy búcsú sétával és fagyizással és ezzel zártuk le a folignoi utazásunkat. Ezt követően az utolsó dolgokat bepakoltuk a bőröndökbe, filmet néztünk és ebédeltünk. Délután 3 órakor indultunk el a transzferrel a római repülőtérre, ahonnan a repülőnk 19:10-kor indult Budapestre. Este 9 órára érkeztünk meg a budapesti repülőtérre. Izgatottan vártuk mindnyájan, hogy Magyarországon landoljunk és családtagjainkkal, akik a reptéren vártak minket, ismét találkozhassuk 3 hét távollét után.

Mindent összefoglalva, egy felejthetetlen élmény volt számomra és sok kedves emlékekkel gazdagodtam. A váratlan fordulatokkal együtt sem bántam meg, hogy éltem a Erasmus program lehetőségével. Ha a nyelvtudásom nem is fejlődött sokat, úgy gondolom magabiztosabban fogok megszólalni angolul a későbbiekben. Mindemmellett számomra a program több önállóságot és türelmet adott. Örömmel tölt el, hogy kijuthattam Olaszországba.